

Oppisopimusopiskelijan tuntemuksia opinnoista Kanneljärven opistolla

Aloitin opiskeluni tammikuussa 2012. Koulussa olen viihtynyt, sillä oppitunneilla tehdään ryhmitöitä. Se on inspiroivaa, koska silloin voi jakaa ajatuksia muiden tulevien ammattilaisten kanssa. Koska kaikki ovat työelämässä olleet enemmän tai vähemmän, voi saada kokemuksia vertaisoppimisesta, joka ainakin itselleni on kantanut hedelmää.

Joskus opintojaksojen muutokset tuovat ongelmia ja tiedonjako saattaa olla vaivalloista. Siihen ne vaikeudet koulun penkillä pitkälti jäävät.

Työelämässä olen opinnoista saanut teorianäkökulmia sekä työkaluja ohjaustyöhön. Silti suurin osa oppimisesta tapahtuu itse työssä. Ihmisten kohtaamista kun ei voi kirjasta lukemalla oppia. Koulusta saa tosin tukea tarvittaessa työelämään liittyviin seikkoihin ja itse olen tyytyväinen saamaani työpaikkaohjaukseen.

Olin ollut nuorisotalolla jo vuoden ennen opintojeni aloittamista, joten oppisopimus koulutusmuotona tuntui minulle enemmän kuin sopivalta.

Opisto ympäristönä on pääsääntöisesti rauhallinen. Tosin asuminen pitkillä reissuilla voi käydä raskaaksi opistolla asuvien monimuotoisuuden takia. Edellä mainittu on kuitenkin myös rikkaus.

Koulussa käynti on myös mukava tuulahdus ja breikki arkisesta puurtamisesta nuorisotalolla ja palaan lähes poikkeuksetta paremmalla itsetunnolla takaisin sörviin ääreen.

Patrik Rantanen, 26, Turku, Runosmäen nuorisotalo

